

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 15 czerwca 2015 r. – EURO 2004, Hungary Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Sprawa C-291/15)

(2016/C 098/21)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: EURO 2004, Hungary Kft.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Pytania prejudycjalne

Czy art. 181a rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on praktyce państwa członkowskiego, w myśl której wartość celna jest ustalana zgodnie z „wartością transakcyjną towarów podobnych”, jeżeli uznano, iż wartość transakcyjna, którą wskazano, w porównaniu ze średnią statystyczną cen zakupu sprawdzonych w ramach przywozu towarów podobnych, jest nierozsądnie niska, a skutkiem tego nierzeczywista, mimo że organ celny nie podważa ani nie kwestionuje w inny sposób autentyczności faktury lub świadectwa przelewu bankowego przedłożonych w celu uzasadnienia ceny faktycznie zapłaconej za przywożone towary i bez przedstawienia przez importera dodatkowych dowodów w celu wykazania wartości transakcyjnej[?]

Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Federalna Niemiec

(Sprawa C-616/15)

(2016/C 098/22)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Owsiany-Hornung i B.-R. Killmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że ograniczając zakres zwolnienia z podatku VAT – przewidzianego dla usług świadczonych przez niezależne grupy osób, których działalność jest zwolniona z VAT lub w związku z którą nie są one uznawane za podatników, w celach świadczenia swoim członkom usług bezpośrednio niezbędnych do wykonywania tej działalności, gdy grupy te ograniczają się do żądania od swoich członków całkowitego zwrotu przypadającej im części we wspólnie poniesionych wydatkach – do grup, których członkowie wykonują ściśle określoną liczbę zawodów, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 132 ust. 1 lit. f) dyrektywy VAT ⁽¹⁾;
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi co następuje:

Republika Federalna Niemiec ogranicza zakres zwolnienia z podatku VAT – przewidzianego dla czynności świadczonych przez niezależne grupy osób, których działalność jest zwolniona z VAT lub w związku z którą nie są one uznawane za podatników, w celach świadczenia swoim członkom usług bezpośrednio niezbędnych do wykonywania tej działalności – do pewnych ściśle określonych grup osób prowadzących działalność zawodową. Zgodnie z niemieckimi przepisami VAT zwolnienie obejmuje jedynie grupy, których członkowie są lekarzami, osobami wykonującymi zawody paramedyczne, względnie szpitalami, bądź placówkami o podobnym charakterze.

Jest to niezgodne z art. 132 ust. 1 lit. f) dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej. Ani brzmienie, ani cel, ani też historia powstania art. 132 ust. 1 lit. f) dyrektywy 2006/112 nie uzasadniają tego rodzaju ograniczenia zwolnienia z podatku VAT do pewnych grup zawodowych. Zwolnienie należy natomiast przyznać grupom zrzeszającym przedstawicieli wszelkich zawodów, pod warunkiem wykonywania przez nich działalności zwolnionej z podatku VAT.

Uzasadnienie ograniczenia sformułowanego w niemieckich przepisach VAT nie jest również możliwe w oparciu o ewentualne występowanie zakłócenia konkurencji, ponieważ stwierdzenie występowania towarzyszącego stosowaniu zwolnienia z VAT zakłócenia konkurencji, względnie braku występowania rzeczzonego zakłócenia, jest możliwe tylko i wyłącznie w odniesieniu do okoliczności konkretnego przypadku. Nie można dokonać ogólnej oceny występowania zakłócenia konkurencji w odniesieniu do usług świadczonych przez przedstawicieli określonych zawodów i bezpośrednio z nimi związanych czynności dokonywanych przez grupy osób.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 30 listopada 2015 r. – Eko-Tabak s.r.o./Generální ředitelství cel

(Sprawa C-638/15)

(2016/C 098/23)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną (strona skarżąca w pierwszej instancji): Eko-Tabak s.r.o.

Druga strona postępowania (strona pozwana w pierwszej instancji): Generální ředitelství cel.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w sytuacji, gdy wysuszone, sprasowane, nieregularne, częściowo oczyszczone liście tytoniu lub ich części, które zostały poddane procesowi pierwszego suszenia i kontrolowanego zwilżania i w których wykryto obecność gliceryny, nadają się do palenia po prostym przygotowaniu (poprzez rozgniatanie lub ręczne przycinanie), można je uznać za wyroby tytoniowe w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. c) ppkt ii), lub ewentualnie art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2011/64/UE ⁽¹⁾ w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych (tekst jednolity)?